

MARCIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hetfő

148. szám.

Pest, september 4. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országuton Kunewalder házban, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr.
vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Perlasz be van véve.

A belügyminister a kamrát ma egy örvendéses levéllel lepte meg, mellynek tartalma szerint a perlaszi tábor Kiss Ernő ezredes vezérlete alatt a mieinktől bevétetett. A bevételnél, melly az első rohamra sikerült, az egész sereg, melly a 10-ik honvédszázalóaljából, don Miguel gyalogságból, és Wornyczky szabad csapatjából állott, a legkitünőbbben viselék magát. A támadás és győzelem nem volt tervszerinti, s csak a sereg harcvágyának volt rögtönzött kifolyása. Az ellenség a levél elindulásakor még mind üzent; addig 80 halott s több foglyok voltak, valamint élelmi s löporos, s más hadiszerekkel ellátott kocsik foglaltattak el. Szemere Pált két lövés érte.

Az a csinos fiú Pulszki Ferencz a bécsi lapokba egy nyilatkozatot adott ki, mellyben egész kerékséggel valótlannak declarálja a hirt, melly szerint Batthyáni és Deák ministerek, kik jelenleg értekezés végett Bécsben vannak, alkudozásaik alapjául a pénz- és hadügyi tárczák visszaadatását tüzték volna ki.

Lám, milyen derék ember az a Pulszki. Hanem azt szeretnénk volna hallani, mi hát tulajdonképen az alap, mellyen az alkudozások folynak.

A kik a diplomatikai stílisatiók versipellisségeit ismerik, már e documentumból megtudhatják tulajdonképen mit akarnak Bécsben levő magyar ministereink ismét a magyar bőrre rá perzselni.

Édes jó Pulszki, ön és mi mindnyájan tudjuk, hogy ugrás a természetben nincsen, ha mindjárt

ön táblabíróból egyszerre státus titkár lett a külügynél . . . a pénz- és hadügyi-tárczák átadása előtt a státusadósságok részbeni elvállalása áll.

Erről a nyilatkozatban egy szó sincsen. Azért mindenki értheti, hányat ütött az óra!

Csak rajta, tessék folytatni az utat, adjuk tovább is ellenségeink kezébe a legalkalmasb eszközöket, mellyel minket elnyomjanak.

Pedig azt is meg kellene gondolni, hogy ezáltal már nem arról van szó, hogy valahogy ismét a bécsi német burocracia igája alá jussunk. Ezen túl vagyunk. Előtünk egy sláv Austria rémképe áll, ennek pedig első és legtermészetesb tendéje, hogy megtörvén a magyar népet, az északi és déli szlávokat egyesítve.

Pest sept. 4.

Ülés a képviselők házában.

Több ülés volt már, mellyet midőn futólagosan leirtunk, első szavunk az volt: ma nagyszerű és dicső pillanatnak voltunk tanui.

A nagyszerű és dicső jelenetek híre egy pár nap alatt kisugárzott a vidékre, s megrázá a kedélyeket; ámde itt a fővárosban más napra minden visszasülyedt előbbi nyugalmas helyzetébe, a vidéken hasztalanul várakozott a közönség, hogy már egyszer ezen sűrűen egymásra következő nagyszerű és dicső jeleneteknek valamely eredményét láthassa.

A mai ülés ismét egyike volt a legnevezetesebbeknek. És mind a mellett, hogy el vagyunk készülve arra is, hogy eredményt újra ne lássunk, ez uttal véleményünk szerint mégis fog valami történni.

Ülés kezdetén némely előlegességek után, Kossuth Lajos pénzügyminister a szószerkebe lépett.

Szónok halavány volt, s igen szenvedni látszott. A ház felszólítá őt, hogy beszéljen ülve.

Kossuth leült, s azon pillanatban a teremben tökéletes hangtalanság vön uralkodást.

Szónok előadta röviden, de határozott kifejezésekben a ministerium állását a mult országgyűlés óta, a dynastia némely tagjai, a bécsi kormány a horváthországi reactio, s a hadsereg tisztjei irányában.

Előadta mennyire tartá a ministerium kötelességének, hogy a köröm feketeig a loyalitás szín vonalán maradjon; mennyire kérték a királyt, hogy parancsolja meg az ország határain belül levő, akár minő, s bár melly fegyverzetű hadseregnek, hogy a törvény értelmében ezentúl mindenben a magyar ministeriumnak engedelmességedjenek.

Hogy a király e kívánatnak engedett, azonban a király Magyarország ellenében annyira ellenséges indulatu környezőkkel van körülvéve hogy mint az eredmény mutatja a parancsolatoknak alig látszik valamely következménye.

Kimondja a minister: hogy az országgyűlés készen legyen rövid idő alatt a legnagyobbszereű elhatározottságra — mert a ministerium azon korlátolt hatalommal, mellyel őt az 1848-diki III-ik törv. czik felruházta, a házat megmenteni nem képes!!!

A mint szónok e nyilatkozatot tevő, a házat kitérni induló lelkesedés lepte még.

A minister kérte a házat, hogy ne kívánjon tőle hosszú indokolást, hanem fogadná el előterjesztendő indítványait — (Éljenzés).

1. A ministerium Beöthi Ödön kormánybiztost teljes és független hatalommal bizta meg, s utasításul adta, hogy egyetértve a jelenleg a táborban levő hadügyministerrel, minden eszközzel oda munkáljanak, hogy a hadsereg vezérlete kicsinben és nagyban olly kezekbe téssék, mellyben a nemzetnek teljes bizodalma lehessen.

Szónok felhívja a házat, hogy a ministeriumnak ezen rendelkezését hozzá járulásával sanctionálja.

2. Bechtold general a vezérségről lemondván, hatalmaztassék meg a hadügyminister, hogy saját belátása szerint a hadsereg élébe fővezért nevezzen.

Küldjön ki a ház néhány tagból álló választmányt, melly szerkezzen össze egy ünnepélyes manifestumot (amollyan Recrudescunt formát), mellyben híven elő legyen adva, milly aggasztó helyzetben van a magyar nemzet akkor, midőn szabadságáért, mellyet a törvényhozás rendes utján vívott ki, a reactio ellenében újra küzdeni kénytelen. A nyilatkozat készítésék két szerkezetben, az egyik szerkezet küldessék meg Europa valamennyi nemzeteihez, a másik pedig szóljon a haza minden fiaihoz, s hogy ezen utóbbi szerkezet terjesztessék szét az országban, s ha kell a ház a külön vidékekre nevezzen ki biztosokat, kik ezen manifestum értelmét a népnek élő szóval is megmagyarázzák.

4. A ház ezennel nevezzen ki egy küldöttséget, melly induljon Bécsbe, s csináljon magának utat a királyhoz s kérje meg V. Ferdinandot, hogy a felküldött törvényeket erősítse meg, s többszöri ígéretéhez képest huzamosb időre jöjjen az országba, — hogy a küldöttség ne ereszkejdkéjé hoszadalmasságokba s Bécsben ha feleletet nem kap, huszonnégy óránál többet ne időzzön.

5. A ház küldjön ki egy választmányt, melly magát a kormánnyal értekezésbe tevő, jelje ki azon pontokat, mellyek alapján a horvátokkal,

(a mennyire kívánságaik a horvátok, nem a reactio kívánságai) illendő béke költessék.

Azt hittük, hogy szónok indítványa után a ház egy hangulag határozatot fog hozni.

Azonban Madarász László még az egyhangúsággal sem elégedett meg. Azt kívánta, hogy a ház személyenkénti szavazattal határozzon, sőt felkérte az elnököt szólítaná fel a házat, hogy mind azok, kik ne tán ellenkező véleménnyel volnának, tegyenek nyilatkozatot. —

Ekkor felkölt b. Senyei Pál, egyike a régi rendszer leghívebb pártolójának.

A házat feszült kívánság lepte meg. A szónok nem ellenzé ugyan a határozatok hozatalát, de figyelmezteté a házat, hogy előbb hogy sem rendkívüli eljárásokhoz folyamodnék, késértsen meg minden törvényes formát, s ha ez nem sikerülne is, ovakodjunk, ne hogy eljárásunk, valahogy a király törvényes hatalmával ellenkezőnek lenni látszassék.

Meg kell vallani, hogy e felszólamlással képviselő igen nagy gondolatlanságot követett el. — Egy illy észrevételnek s rossz akaratnak rettentés értelmet adhatnának. És azonnal több oldalról megjegyeztetett, hogy a szónok figyelmeztetését a ház a határozatban ben rejteni érti, csak hogy a pénzügyminister szerint az ajánlott indítványok egyszersmind a legutolsó lépések, melyet a ministerium a haza megmentése kérdésében az 1848-iki törvények utján tenni akar: különben elvész a haza.

Piller Gedeonnak a Manifestum szerkeztése iránt volt észrevétele. Azt kívánta, hogy a manifestum csak a bécsi küldöttség eljárása után szerkeztessék.

Szavazásra kerülén a sor — azon husz tag, kik a nevenkénti felszólalást kívánták, nyilvánított akaratukat oda módosították, hogy ezuttal megelégszenek, ha csak a Beóthi Ödön s a bécsi küldöttségre nézve történik névszerinti szavazás.

Mellyre a többi pontok elfogadtattak.

Következett az indítvány fentartott első pontja. Mellette háromszázan felül, ellene kettő.

A bécsi küldöttségre nézve egy ellenző szavazat sem jutott.

A nevek a jegyzőkönybe át vannak adva a históriának.

Ez az első lépés, mellyben a ház e szabályhoz folyamodott; *salus reipublicae suprema lex.*

Az olvasóra hagyjuk eltalálni, minő eszközök lehetnek azok, mellyekkel Beóthi Ödönnek élni kell, ha azt akarja, hogy a hadsereg vezérlete nagyban és kicsinben olly kezekbe essék, mellybe a nemzetnek tökéletes bizodalma lehet.

A haza függetlenségének hajnala kezd virulni! —

Pest, september 4.

„Thousand misfortunes are less affecting than a single kindness“ mondja valahol Bulver, vagyis szabadon fordítva „egy boldog pillanatért ezer bajt is szívesen feledünk!“ E monda

igazságát érezzük mi is a képviseleti ház mai ülése után.

A mit hónapok óta naponként ismételnék; a mire elérésére a guny, nevetségessé tétel és komoly megrovás fegyvereit használók — s pedig gyakran a legnagyobb önmegtágadást igénylő elhatározottsággal — olly egyéniségek ellenében is, kiket — politcái multjokért még jelenök gyarlóságában is — tisztelnék; a miért e lapok országos üldözést, megégetés s az ellen-szenves demonstratióknak minden nemét szenvedének; a miért reggel és este imádkozni tanulánk mint a gyermek: mind ezt t. i. a ministerium erélyes fellépésének elvégre határozott jeleit látjuk.

A miért két hó óta a nemzetképviselőit mind-egyre kérjük; a miért tollunkból néha keserűségek folytak ki, ollykoron megtörni kelle azon tisztelet falait, mellyekkel mi őket — mint testületet — körülvetnek lenne ohajtjuk, ma megtörtént: a nemzeti gyűlés méltóságos állásba tette magát, a képviselő ház tiszteletet igénylő lépést tett.

És mintha az ég is elismerését adta volna-e lépéshez, mintha a magyarok hatalmas Istene maga is jutalma, s pedig rögtöni jutalommal kívánta volna tetszését tudatni a ház és kormány mai eljárása felett — a győzelem és diadal hírért tudatá velök.

Kérjük a házat és felhívjuk a kormányt vegye ezt újmutatásul, bátorításul jövendő teendőire nézve. Legyenek most az egyszer babonások és serkentse őket e jó omen nem lépni vissza az erélyesség terén.

Hála Istenünknek, keblünk érezni tudja a magasabb pillanatok nagyszerűségét, s viszhangot is tud adni reájok, de mint a balsors csapásai soha de soha leverni, csüggetteggé tenni nem tudnának, ugy a szerencse sem fogna elbizakodottá tenni soha is.

Azért valamint nem szeretnők azt, hogy a nemzet az erélyesség ezen első férfias lépésénél megálljon, épp olly kevésse ohajtanók azt, hogy a győzelem híre minden elővigyázatunkat megsemmisítene, s könnyelműekké tenne.

Vegye a ház a győzelem mai hírért ugy, miként lássa belőle, hogy e nemzetben erő van, melly képes leendő nagyszerű határozatainak súlyt adni, erő, melly ha árulás vagy ügyetlenség miatt el nem zsibbad még rendetlen állapotjában is győzelmeiket vív ki.

Fogadja a ház mai nemes eljárásához szerencsekívánatunkat, az áldást meg fogja adni az utókor.

Csernátóni.

Gyöngyvirágok.

— A honvédek 10-dik zászlóalja a Worneczki vadászok s a don Miguel nevet viselő serezed Kiss Ernő ezredes alatt a Perlászi rácztábort szétverve, még pedig — tmint a Szemere belügyminister által a kamara

előtt felolvasott levélben áll — csupa harcztáborból s tehát semmi előre kiszámolt stratégicus tervek nélkül, pusztán vitéz karjaik ellenáthatalan ereje által. Ebből látszik, miként nem attól kell félni, hogy seregeink fegyelemhiánya miatt haszonvehetlenekké válnak, — mert e fegyelem hiány sem másból, mint a késedelmezésből születik — hanem igen is gondoskodni kell arról, hogy nemes és hős bátorságok tüze ne tétessék mesterségesen semmivé. Éljenek a perlászi győzők!

— A Máriaissi serezedről azon dicsőséges hírt hallottuk, hogy magokat de facto magyarlábra állították, azaz midőn a magyar határba beléptek, frakkjaikat spenczelekké stutzolták; ha e hír való, ugy az a második nagyszerű esemény, melyet a magyaroknak hazaszeretete jelen borongós körülményeink közt fölmutat. Máriaissi méltó párja lenne a Lenkei huszároknak.

— Kossuthunk ma a szöszékről betegágyába ment, vagy is vitézett. Ő nekünk most nélkülözhetetlenebb mint valaha. Imádkoztatok életeért.

— A győri nők — die schön: Raaberinnen, mint halljuk zászlóanya választás végett egybegyűlvén, a clubszellemet annyira megkedvelték, hogy ezután is ülésezni fognak. Mi a győri nőket üdvözlöljük e téren, mutassák meg, hogy a honfelett virasztani ök is tudnak, mutassák meg, hogy életök nem csak kötés és fonásban áll. Pesten bezzeg mi sem történik, pedig a nőknek alig jutott valaha szebb szerep, mint mostanában. Halljuk, hogy a győrinők igen jól tudnak corteskedni. —

— Perlász bevételénél Szemere Pál őrnagy két veszedelmes lövést kapott. Ha jól emlékszünk egyik levelezőnk öt állomására alkalmatlannak lenni nyilatkozatá; ez állítás való lehet ugyan, de hogy tud állani és honát szereti, azt mostani esete mutatja.

— Fehértemplomnál is nyertünk m. h. 31-én Blomberg alatt; ki a beütött rácztáborokat szétverte. Az ellen 50 halottat hagyott maga után, de tiz kocsiiban vitt el többeket. Négy ágyút is vesztettek.

— Városunk ma egészen harcztási színű. Hosszu kocsi sorok vonultak át utcáinkon egész délután harcztásokat szállítva Vácra, hol egyik nagy tábori gyűlhelyünk van. Az önkénytesek zenével vidáman s többnyire valamely fegyverrel ellátva vannak, Vezesse az ég őket győzelemre.

Csernátóni.

Kecskemétről august 2-án.

Nincs gyalázatosabb gyalázatosság azon gyalázatosságnál, mint midőn a tizenkilenczes az egy híján huszasát saját felhaasztalása rovására a nyilvánosság terén legyalázza.

Az aug. 19-diki ostrom után bizonyos jász-kun-tábori főorvos a pesti Hirlap egyik számában ugyancsak vagdalja a léget szellemi kardjával, midőn a pestmegyei nemzetőrök felváltott századait időelöltti elszökéssel, a felváltókat pedig az ostromkori megszaladással vádolja.

Szabadjon a szegfejére néhány egyenes közintézet intézmem.

Mi a verbászi tábor ütközet előtt három nappal ott hagyánk! mert:

1. „Egy óra szabott táborozási időnk letellett s fizetés és kenyértől megfosztatván, a hely színeről laza utasítatánk.

2. „Tudá-e t orvos úr 15-dik augban, hogy 19-én bizonyosan ostrom leend.

Nem.

Mi sem.

Avagy a körülményekből ítélve, nem valószínű-e, miszerint a pestmegyei jól gyakorlott és elszertelt négyezer főből álló nemzetőrségnek, csupán csak felváltatási idejét várták be az illető vezérek, hogy bennünket elutasíthatván, az ostromot megkezdethessék s erőteljes tartalék sereg hiányból a sáncok béne vétethessenek.

Négy ezernyi jól gyakorlott sereg — hacsak nemzetőrökből álló is, ostromnál nem kis rubrica.

És ha eljövételünk után három nappal az ostrom megkezdetheték: miért nem történhetett az meg eljövételünk előtt csak egy nappal is?

Egyébiránt felváltóink eljövetele előtt csak néhány órával indult meg csapatainknak nagyobb része; mi pedig kecskeméti, bizonyos számmal bevártuk honosainkat.

Hát önök kitöltötték-e mind a 8 hetet egészben?

„A gyalázatos pestmegyei nemzetőrök“ — méltóztatott recipézni orvos úrnak — rútul megszaladtak s. a. t.

Igenis ők a négy napos katonák — megszáadtak akkor, midőn pattantyúsaink, a puskaporhoz szokott régi katonák, szinte visszavonultak.

Nur reterieren meine Herren, wir haben keine Muniton mehr.

Ó nagy Ida, nagy Ida,

Sujtson meg az ég nyila!

Mi azon perczben — nem számítva arra: hogy magyar hadseregünk egy sz. Tamásnál még majd nagy Idát is foghasson — felváltatásunk alkalmával már megmondhattuk volna, miszerint ezen ujoncz sereg, ha azonnal csatába vezetették, megfutamodik.

Azt kérdék tőlünk felváltatásunkor sokan közülök: hogy kell felnyitni a gyutacs takarót?

S e népet eljöttünk után harmad nappal ostromra vezették, még pedig — böcsülettel lögyön mondvá — nagy részben kaszákkal.

Lejárt az idő uraim, a midőn a kapanyél is elsült.

Kaszával kezemben, jól fegyverzett nép előtt, magam is megfutamodnám.

Végre közlő — a jászok tábor díbsőségét csillagokig emelni akarván — minekutána a pestmegyei negyed napos polgárkatonákat kivétel nélkül jól lefőzte volna, hozzá teszi: ám de mi kiáltuk a sarat, egy s erbet agyon is puffantottunk.

Úgy? ej, ej! s hányan valának önök?

Kétezeröttszázan.

Szép szám.

És mi önök harsziaságát elvitázni a nagy világerő sem akarjuk; csak az faj lágy szívünk-

nek: hogy már önök is hon vannak s szent Tamás mégis ott legénykedik.

G. F. kecskeméti nemzetőr.

Hegyes, sept. 1. 1848.

Szerkesztő!

Temerin és Járek rác közet van. A bujdokló nép sirva tekintve vissza feldúlt, felégetett hajlékaira, talán átkozza a magyar szabadságot, mit a ministerium szerencsétlen politikája vértengerbe hagyott mártani.

A vezénylet, atómszerükivétellel, vagy tudatlan, vagy áruló kezek közet van. Ezt bebizonyították több esetek, különösen sz. Tamás utósó megtámadása.

Augustus 28-kán a hadügyminister Temerinben volt. Láta, milly roppant a veszély. Minden oldalról ostromolták. Több tisztek erősíték, miszerint Olaszországban nem láttak illy tüzet. Nádaly felől 6 ágyú okáda felénk a golyókat. Legalább háromszázat löttek reánk.

Nekünk mindössze 4 ágyú volt. Ezek közül is a kartács mitsem ért, majdnem fejünk fellett pattant szét.

Mondják: megígérte Mészáros, miszerint 24 óra alatt segítség érkezik. Legalább is 10 ágyúra lett volna szükség, s Pétervárról ennyi kiküldhetendett.

De segítség 48 óra alatt sem érkezett; sőt a leglelkesebb gyalogságot, az estieket másnap elparancsolák Temerinből.

Igy talált bennünket a 29-ki éjszaka. A rácok eselt vetettek, Járek ellen megtámadást színelvén. A temerini katonaság egy része oda vonul. Ez alatt egész erővel megtámadják Temerint.

Máté alezredes, ki ez alkalommal a parancsnokságot vitte, Goszpodincza felé nyomul az erővel, s a nádalyi oldalt födetlen hagyja.

A nádalyi részen levő őrsök egy óráig feltartják magukat — segély még akkor sem érkezik. Nincs semmi aviso. Parancsszónak még csak hírét sem hallottuk. Nagy sokára egy ágyú érkezik; s hármat lö, s elfut. A város már ég. Az őrsön levő kevés katonaság retirál; a szinte előőri szolgálatot tevő nemzetőrök követik.

Ha Temerint már nem lehetett megtartani, retirát kellett volna parancsolni Járekbe. De vezérző ismét nem hallik. Mindenki megy, merre tud. Ez által a járekiek is zavarba jönnek, s reggel oda hagyják Járeket.

Igy commandirozott Máté alezredes úr. Igy veszett el Temerin és Járek, s ez által a közlekedés megszakasztott Péterváraddal.

S a magyar ministerium mit csinál? Mindent föl nem fedezhető titokká keresztel. A bűnösöket és tudatlanokat meghagyja előbbi helyökön. Mindent simit. Erélyesen miben sem mer fellépni; s a helyett, hogy az austriai, vagyis római sáncokat elfoglalná... Temerint és Járeket is elhagyja veszni!

Magyarok istene, teremts nagy embert számunkra! Mert ez a ministerium nem képes megmenteni a hazát.

Egy hevesi nemzetőr.

Az ó-verbászi táborból augusztus 30-án.

Megértük hát azt is, hála dicső rendelkezésünknek, hogy az alföldön egy 8000-nyi lakosból álló tiszta magyar város, Temerin mult éjjel a rácok által felgyújtott, s porra égettetett.

Épen midőn e sorokat írom vonul el ablakom alatt iszonyu tömege a menekvőknek, több ezer kocsikon, mentve mit mentettek, egy nagy része meackül gyalog, hátára kötve gyermekét, s rongyos vánkusát.

Tegnapelőtt reggel 5 órakor ütöttek ki a rácok Temerinre, de 7 órára visszanyomattak. Tizenegy órakor újra próbálták a csatát, s kemény küzdés már, midőn 3 ágyúok ellöttek, s kaszára kerülvén a csata, sokakat veszve estve felé újra visszanyomattak; — tőlünk halott maradt négy, a rácok közül mint mondják 30 vagy 40, bizonyosan tudni nem lehet, mert halottjaikat magokkal viszik.

Tegnap estve látszó ostromot intéztek Jarcz falura, s midőn minden erőnk oda huzódott, hason csuszva, másztak elő öreinkhez, midőn már igen közel voltak rögtön megtámadták őket, s elkergetvén a várost felgyújták, mint némelyek mondják röppentyűkkel, mások ellenben granáttal, s a lakosok könnyen mozdíthatójukat magokkal hozták katonaink, még most is csatáznak reggeli 7 órakor, eredményt nem tudunk.

Ki oka e szomorú eredménynek, ki oka hogy nemzetőreink fölemészte haszontalanul idejüket szegényítve az ugy is szegény álladalmad, rétlelenül minden fegyelem nélkül rossz organizatióval semmire sem használhatnának, hanem szomorú nyomokat hagyva magok után, átkozzák a népek járásait. Keserű lenni nem akarok, csak azt sajnálom, hogy nem adott isten nekem hangot, nem adott szót, mellyel föllármázhatnám, ötösök halálban aluszékony sereget oda fen, hogy mozdulnának, hogy gondolkoznának, hogy a könnyen megajánlott 200 ezer katonát állítanak ki, mig használhatnának ne akkor majd mikor minden kapkodás késő lesz, s a nemzet a katonáállítás bájába, s az ellenség fegyverébe bele fut.

Megfoghatlan az a könyelmű indolentia oda fenn és itt alant. Boszantó az a naivsága Bechtold tábornagy ő excellentiájának, hogy midőn százanként hullanak a csata alatt vitézei, ő délfelé egész természetességében azt mondja „no jeltz gehens zuhaus champagner trinken,“ a nélkül, hogy gondolna többet, mint a champagnerrel, oda hagyja Turiát, oda Bakonyit, nyitva az utat — közlekedését a rácoknak lefelé. S mi mind ezeknek természetes következése, az a mi történt, a rácok vérszemet kapva, boszantanak, s fászesztanak, és erélyt fejtenek ki ollyat, minőt mi minden lármánk mellett sem vagyunk képesek kifejtteni. —

Oda fen ülünk szépen elkészített pattanós diókat tartunk, és arról nem gondolkozunk, mi erő van kezünkben e nyomorult rác lázadás legyőzésére, nincs szigorú erélyesség, mindenik fejet hajtva hódol, mig hódolása s tétlensége alatt elvesz a haza, s a későbbi historia igazságosan fogja mondani, a magyar gyáván megérdemelve halt el. — Megfoghatlan előttünk e báránypolitika.

Isten önnel Papp Zsiga.

Isten áldja meg kegyelmedet Marcius!

Mondok valamit önnek, meglátom mit mond erre Marcius barátom, hogy Zemplénnek Bodrogközi kerületében van 50 helység s a közt 2 mezőváros — azon helységekben a volt urbéri lajstromba volt 224 egész telek — mellynek czime alatt 3000 földet bíró gazda urdolgázott — s most az urbéri viszonyokat megszüntető törvényt kiki ön érdeke szerint kívánna magyarázni.

Sőt némelly még aquisitio szerint akarná tekinteni, mert van helység p. o. Kis és Nagy cigány helységét, hol 8 urbéri telek volna, s 300 gazda robotolt a földesurnak, s bár azon helységben a volt földesurnak semmi majorsági birtoka nem volt soha, most azon helységben levő lakosokkal, ha tovább is ott akarnak maradni, robotaltatni akarnak — de van helység hol az urbéri tabellában csak egy telek van beírva p. o. Leányváron — s az ebből eredt bal magyarázatokat a képviselő ház még sem enyészteni el: azért jó volna, ha ön Marcius megsugná a bodrogközi képviselőnek: hogy ezen törvény magyarázásából keletkező visszaéléseket, törvényhozás utján igyekezzen megszüntetni.

Mert ebből ered minden visszaélés — s akár a követelő — akár a követelt félnek tulságos s néha ferde kívánságai.

S jó volna, ha a képviselő ház megemlékezne azon fraktioról, miszerint az urbér keletkezése alkalmával tett bmondások — onnét okozták a különbségeket, mert fizetés lévén keletkezése — másképen hazudott kiki, a régi magyar világban, innét van, hogy a nemzetörtség alkotását, mellybe magokat birni vonakodnak, jótékonyágul el nem ismerik — sőt azt állítván, hogy őket, mivel szabaddá nem tették nem érdekeli, azért a felebb kitett bajok sokkal fontosabbak s mi hamarabb elintéztést kívánnak, mint sem azt olyan könnyen mellőzni lehetne.

Mellyre önt, hogy másokat figyelmeztessék csak azért hívok fel, mert öntől várom, s remélem Marcius azt, hogy az igazságot minek még most is több irigye mint barátja — van — kitálja — higye el ön még nálunk igen furcsa világ van — az igazságért megiskövezik az embert — igen sok ember szeretné az ó rendszert s a táblabírói politikát már bálványozók, s nem tudják elfelejteni, megtrítani — mellyek után isten áldja meg önt. —

N. N.

Nyilatkozat.

Szirmai Pál sajnálkozását jelenti, hogy családi körülményei miatt kénytelenül elutazni, nem szaporíthatta azon 117 képviselői számát, a kik mindjárt magyar haderőt ohajtottak.

„Sanctio pragmatica.“

Czim alatt jelent meg Birányi Ákostól egy röpirat, mellyben „megdönthetetlen okokkal bizonyítatik be többi közt, hogy Magyarország nem köteles Ausztriát semmiféle háboruiban segíteni.“ A röpirat két részből áll: történeli s jogiból; első jelesen rajzát adja ama vesztetéseknek, mik által a sanctio pr. létesült; másik a törvények egyszerű öröklési természetes s jellemét mutatja ki.

H I R D E T É S E K.

Elveszett tárcza.

September 3-án d. u. a királyutezai Robitch-féle háztól a kék kakas és 2 szeresenutzán — ujtéren keresztül a gőzhajó állomásig elveszett egy tárcza: 487 pft 36-ról szőlő — f. é. majus hóban Riegmann Károly által saját rendeletére kibocsátott és üresen forgatmányozott, D. Linzer által elfogadott f. é. sept. 30-án lejárandott váltóval, továbbá egy 400 ³/₄ rőf — 27 db különféle szövegről szőlő bizottmányi árulevéllal, végre 11 pft. bankjegyekkel, s több más kisebb jegyzetekkel. A becsületes találó kéretik az érdeklött tárgyának — a talált kézpénz megtartása mellett alolirtnak visszaadására.

Daray Imre

ujtér 109. sz. Ürményiház 2-ik emeletben.

Ujtéren 109. számú Ürményiféle ház 2-dik emeletében egy vagy két külön bejárású utcai szoba butorral, vagy a nélkül is havanként, vagy évnegyedenként minden órában kibérelhető.

(3-3)

Szeder-fát

ültetésére alkalmas — mintegy 100 hold — föld közel Pesthez a legolcsóbb áron bérbe adandó: a bérleti kívánók bővebb tudósítást kaphatnak Pesten a barátok téréren 410. sz. alatti Kis Jankovich házban a házmesternél.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

„ Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

„ Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra: minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vonatgőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Magyar központi vasút.

Naponkinti indulások 1848-dik september 1-sőjétől fogva további rendelkezésig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 óra 30 percz.

„ „ tehervonat délben 11 órakor személyvonat délut. 1 1/2 óra.

„ „ Szolnokról Pestre. Tehervonat reggeli 4 óra 15 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 45 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 1 óra 45 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 7 órakor. délután 3 óra 30 percz.

„ Vácról Pest felé reggel 8 óra 30 percz. délután 5 „ 45 „

„ „ A magyar középponti vasút igazgatósága által.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.